

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

09 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte – Petru Ursache,
judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Ion Crețu în numele părții vătămate Dumitru Cramarciuc, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2016, în cauza penală în privința lui

Ignatova Angela Xxxxx, născută la xx xxxx
xxxx, originară și domiciliată mun. XXXXXXXX,
str. XXXXXXXXXXXX, xx, ap. xx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 31.03.2016 - 30.05.2016;

Instanța de apel: 22.07.2016 - 19.09.2016;

Instanța de recurs: 27.06.2017 - 09.08.2017.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 30 mai 2016, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*, Angela Ignatova a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 200 unități convenționale, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Acțiunea civilă înaintată de Dumitru Cramarciuc în partea reparării prejudiciului material, a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă, iar în partea reparării prejudiciului moral a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea de la Angela Ignatova în beneficiul lui Dumitru Cramarciuc suma de 10000 lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune, în rest acțiunea civilă privind încasarea prejudiciului moral a fost respinsă, ca neîntemeiată.

La fel, a fost dispusă încasarea de la Angela Ignatova în beneficiul lui Dumitru Cramarciuc suma de 3000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, în rest cerința privind încasarea cheltuielilor de judecată a fost respinsă.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Angela Ignatova la 18 iunie 2015, aproximativ la ora 14:00, în timp ce conducea automobilul model „Honda Jazz” cu n/î XXX xxx, pe str. A. Russo din direcția str. N. Dimo, mun. Chișinău, ajungând la sensul giratoriu de la intersecția cu str. M. Sadoveanu, nu a manifestat prudență sporită la trafic, nu a ținut permanent cont de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație și a

modalităților de conducere a vehiculului, prin care fapt a încălcat prevederile pct. 45 al Regulamentului circulației rutiere, precum și a ignorat cerințele indicatorului rutier 2.1 (cedează trecerea) din Regulamentul circulației rutiere, în urma căreia, intrând pe sensul giratoriu fără a ceda trecerea transportului care se deplasa pe acesta, a tamponat biciclistul Dumitru Cramarciuc, a.n. xxxx, care se deplasa pe sens giratoriu din direcția str. M. Sadoveanu, cauzându-i potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 2075/D din 30 septembrie 2015, vătămări corporale medii.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Angela Ignatova să fie recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 1 an, iar potrivit art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii să fie suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 1 an.

În motivarea apelului a invocat că, prima instanță a apreciat corect probele administrate de organul de urmărire penală însă nu a luat în considerație gravitatea infracțiunii săvârșite și nu a stabilit inculpatului o pedeapsă care ar duce la corectarea și reeducarea acestuia.

Or, infracțiunea de încălcare a regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către o persoană care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale și a sănătății biciclistului Dumitru Cramarciuc, reprezintă un mijloc de pericol social sporit pentru sănătatea și viața nu numai a șoferului, dar și a altor participanți la trafic.

În opinia părții acuzării, pedeapsa amenzii fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, este prea blândă în raport cu fapta săvârșită.

3.1. Avocatul Ion Crețu în numele părții vătămate Dumitru Cramarciuc, a contestat cu apel sentința solicitând casarea totală a acesteia, rejudecarea cauzei în procedura generală, cu pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare la pedeapsa închisorii, cu aplicarea pedepsei complementare și admiterea integrală a acțiunii civile.

În motivarea apelului a invocat că, sentința primei instanțe este neîntemeiată și nemotivată, iar cauza penală în mod eronat a fost examinată în procedură specială.

Astfel, a indicat că, în cadrul ședinței de judecată inculpatul a depus cerere privind examinarea cauzei în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală, însă fiind audiată în ședința de judecată a indicat că susține declarațiile depuse în cadrul urmăririi penale, potrivit cărora „...*Eu nu am observat biciclistul și biciclistul nu m-a văzut pe mine și din această cauză s-a întâmplat accidentul...*”.

A atras atenția apelantul că, în cadrul audierii în calitate de bănuit a cet. Angela Ignatova la 26 octombrie 2015, aceasta nu a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii și prin declarațiile date a încercat să de-a vina în producerea accidentului pe partea vătămată Dumitru Cramarciuc, precum că s-a lovit de automobil, dar nu dânsa a lovit biciclistul.

Mai mult, prin confruntarea petrecută în cadrul urmăririi penale, inculpatul

nu a recunoscut vina și a declarat că în momentul tamponării, dânsul sfârșise deplasarea pe sens giratoriu, încercând astfel să se eschiveze de la răspunderea penală.

În același context, apelantul a specificat că, la 19 ianuarie 2016, fiind audiată în calitate de învinuit, Angela Ignatova a declarat că recunoaște vina și menține declarațiile depuse în cadrul audierii în calitate de bănuit, însă din declarațiile date în calitate de bănuit și în timpul confruntării, Angela Ignatova nu a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii, iar simpla declarație că recunoaște vina în comiterea accidentului rutier, nu poate fi considerată drept recunoașterea sinceră a vinovăției.

În acest caz, prima instanță greșit a purces la examinarea cauzei penale în procedură simplificată, fiind obligată să respingă cererea privind examinarea cauzei pe baza probelor administrate la faza urmăririi penale.

Suplimentar a argumentat în cadrul cererii de apel că, prima instanță a admis aplicarea unei pedepse care nu ar corecta și reeduca inculpatul, ținând cont de cele întreprinse după săvârșirea infracțiunii, manifestate prin nerecunoașterea vinovăției în cadrul urmăririi penale și încercarea de eschivare de la răspunderea penală prin declararea părții vătămate ca fiind vinovată de comiterea accidentului rutier. Prin acest comportament al inculpatului nu poate fi dedus faptul că a înțeles cele săvârșite și ar putea să se corecteze pe viitor.

Or, pedeapsa închisorii ar fi oportună în corectarea persoanei în urma săvârșirii infracțiunii și care ar putea pe viitor să ducă la înțelegerea gravității faptei săvârșite și ar face ca persoana să fie mai prudentă.

Totodată prin faptul că nu a fost aplicată pedeapsa complementară, privarea dreptului de a conduce mijloace de transport, instanța de judecată a admis ca persoana vinovată în săvârșirea infracțiunii în continuare să dețină permis de conducere și să conducă mijlocul de transport cu care a săvârșit infracțiunea.

Cu referire la acțiunea civilă, apelantul a menționat că, prima instanță a luat o poziție de apărare a inculpatului indicând că apreciază inadmisibilitatea unei îmbogățiri fără justă cauză de pe seama inculpatului.

Avocatul a indicat că, prejudiciul moral dispus spre încasare de către prima instanță în sumă de 10000 lei, este neîntemeiat, deoarece, ținând cont de leziunile corporale și suferințele fizice și psihice cauzate în urma producerii accidentului rutier, prejudiciul moral urma a fi încasat în sumă de 70000 lei.

Mai mult, prima instanță a refuzat să se expună asupra cuantumului prejudiciului material, or la materialele cauzei penale au fost anexate toate bonurile de plată și confirmările ce țin de cauzarea prejudiciului material.

Totodată, în opinia avocatului prima instanță neîntemeiat a admis spre încasare doar suma de 3000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, deoarece în acest context, în cadrul urmăririi penale, partea vătămată a fost nevoită să apeleze la asistența juridică a unui avocat, pentru ca să nu-i fie încălcate drepturile procedurale și totodată de a demonstra vinovăția inculpatului care nu recunoștea vina și încerca prin diferite metode să se eschiveze de la răspunderea penală.

Astfel, în opinia apelantului suma de 6000 lei care a fost achitată de partea vătămată este o sumă reală suportată pentru asistența juridică, care poate fi

încasată de la Angela Ignatova.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2016, au fost respinse ca nefondate apelurile, cu menținerea sentinței.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că, starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către prima instanță, care a dat apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere al utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, încadrând just acțiunile inculpatului Angela Ignatova în baza art. 264 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel în urma verificării materialelor cauzei penale, a conchis asupra legalității încheierii protocolare a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 19 aprilie 2016, prin care s-a dispus examinarea cauzei penale pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, deoarece cererea depusă de inculpat, a fost înaintată până la începerea cercetării judecătorești, și anume în ședința de judecată din 19 aprilie 2016 (f.d.209, vol. I).

Mai mult, declarația Angelei Ignatova de examinare a cauzei în procedură simplificată are forma olografă, fiind expresă și neechivocă, mai mult, înscrisul autentic al inculpatului cuprinde atât recunoașterea vinovăției și a probelor, cât și solicitarea ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, așa cum prescrie norma art. 364¹ alin. (1) Cod de procedură penală.

Din aceste considerente, instanța de apel a respins ca nefondate alegațiile expuse de avocatul Ion Crețu în cererea de apel precum că inculpatul nu și-a recunoscut vinovăția la faza urmăririi penale, deoarece declarațiile date de un participant la proces urmează a fi apreciate în ansamblu, or Angela Ignatova fiind audiată în calitate de bănuit și-a recunoscut pe deplin vinovăția și a declarat ulterior că, ajungând la cerc a observat că în direcția sa se deplasa ceva, după care a simțit o lovitură în parbriz.

Totodată, instanța de apel a remarcat că, partea vătămată Dumitru Cramarciuc, în ședința de judecată a susținut cererea înaintată de inculpat și a fost de acord cu examinarea cauzei penale în procedura simplificată, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, iar pe parcursul examinării dosarului nu a înaintat pretenții asupra procedurii de examinare a cauzei și doar după pronunțarea sentinței avocatul părții vătămate Dumitru Cramarciuc, Ion Crețu, care a reprezentat interesele părții vătămate și în prima instanță a înaintat pretenții față de procedura examinării cauzei penale și soluția emisă de prima instanță.

Cu trimitere la prevederile art. 364¹ alin. (1), (4) Cod de procedură penală și explicațiile conținute în pct. 30 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 13 din 16 decembrie 2013 „Cu privire la aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală de către instanțele judecătorești”, instanța de apel a respins ca nefondate argumentele invocate de avocatul părții vătămate, Ion Crețu referitor la ilegalitatea examinării de către prima instanță a cauzei penale în privința inculpatului în baza art. 364¹ Cod de procedură penală.

La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel a indicat că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75 Cod penal,

ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite (a săvârșit pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, din imprudență), de motivul acesteia, de persoana celui vinovat (este caracterizat pozitiv în societate, anterior nu a fost condamnat, are la întreținere un copil minor și a acordat ajutor material părții vătămate la tratamentul postaccidental), de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de atitudinea acestuia față de cele săvârșite, totodată ținând cont și de scopul pedepsei penale îndreptate spre restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia cât și a altor persoane.

Totodată, instanța de apel a notat că, prima instanță în mod corect nu a reținut în calitate de circumstanță atenuantă - recunoașterea vinovăției, deoarece recunoașterea vinovăției atrage incidența procedurii simplificate în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală și nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, fiindcă ar însemna că, aceleași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

În același context, instanța de apel a considerat justă aplicarea în privința Angelei Ignatova a pedepsei sub formă de amendă.

Cu trimitere la prevederile art. 78 Cod penal și explicațiile expuse în pct. 35 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 13 din 16 decembrie 2013 „Cu privire la aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală de către instanțele judecătorești”, instanța de apel a respins ca nefondate alegațiile apelanților privind aplicarea față de inculpat a celei mai aspre pedepse prevăzută de norma incriminată, deoarece în privința Angelei Ignatova au fost reținute doar circumstanțe atenuante și nici o circumstanță agravantă.

Mai mult, instanța de apel a notat că, deși în cadrul cererii de apel, avocatul părții vătămate, Ion Crețu, a solicitat aplicarea față de inculpat a unei pedepse sub formă de închisoare, în cadrul ședinței de judecată a declarat că este de acord cu pedeapsa aplicată de prima instanță dat fiind faptul că și-a recunoscut vinovăția.

În latura civilă, instanța de apel cu trimitere la prevederile art. art. 23 alin. (2), 219, art. 225 alin. (3) (în vigoare la data adoptării sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 30 mai 2016) Cod de procedură penală, art. art. 1410 alin. (1), (2), 1418 alin. (1) Cod civil, a indicat că, partea vătămată Dumitru Cramarciuc și avocatul acestuia, Ion Crețu, la faza urmăririi penale au înaintat acțiune civilă, în care au solicitat încasarea din contul inculpatului a prejudiciului material în sumă de 51082,61 lei, a prejudiciului moral în sumă de 70000 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 6000 lei.

Ca urmare a comiterii accidentului rutier, partea vătămată a suportat un prejudiciu material, exprimat prin deteriorarea bicicletei și accesoriilor acesteia, pentru tratamentul medical și venitul ratat.

Totodată, Angela Ignatova, dispune de poliță de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă la Compania de Asigurări „Donaris Vienna Insurance Group” SA.

Astfel, instanța de apel a atestat că prima instanță just a dispus admiterea în principiu a acțiunii civile în partea reparării prejudiciului material dat fiind faptul că pentru stabilirea exactă a sumei despăgubirilor cuvenite apare necesitatea

stringentă de a administra probe suplimentare, precum și reieșind din argumentele părții apărării, se identifică necesitatea antrenării în proces a unor persoane terțe în calitate de participanți, circumstanță care nu corespunde procedurii simplificate de examinare a cauzei, precum este la caz.

În ce privește încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate a prejudiciului moral în sumă de 10000 lei, instanța de apel cu trimitere la prevederile art. art. 1422 alin. (1), 1423 alin. (1) Cod civil și explicațiile conținute în pct. 27 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 6 din 04 iulie 2005 „Cu privire la practica aplicării de către instanțele judecătorești a legislației materiale despre încasarea prejudiciului cauzat prin vătămare a integrității corporale sau altă vătămare a sănătății ori prin deces”, a stabilit că prima instanță în mod just a dispus încasarea în contul părții vătămate Dumitru Cramarciuc a prejudiciului moral în sumă de 10000 lei, luând în considerație vătămarile provocate ultimei, faptul că inculpatul a recunoscut vinovăția, dar și nivelul de trai al părții vătămate și inculpatului.

La fel, instanța de apel a atestat legalitatea și temeinicia actului de dispoziție a primei instanțe în ce privește încasarea sumei de 3000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, luând în considerație și analizând aportul avocatului la soluționarea speței, timpul și munca depusă de avocat, justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză și complexitatea cauzei.

5. Avocatul Ion Crețu în numele părții vătămate Dumitru Cramarciuc, în temeiul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat că, în cadrul audierii în calitate de bănuît a cet. Angela Ignatova la 26 octombrie 2015, aceasta nu a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii și prin declarațiile date a încercat să de-a vina în producerea accidentului pe partea vătămată Dumitru Cramarciuc, precum că s-a lovit de automobil, dar nu dânsa a lovit biciclistul.

Mai mult, prin confruntarea petrecută în cadrul urmăririi penale, inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că în momentul tamponării, dânsul sfârșise deplasarea pe sens giratoriu, încercând astfel să se eschiveze de la răspunderea penală.

În același context, recurentul specifică că, la 19 ianuarie 2016, fiind audiată în calitate de învinuit, Angela Ignatova a declarat că recunoaște vina și menține declarațiile depuse în cadrul audierii în calitate de bănuît, însă din declarațiile date în calitate de bănuît și în timpul confruntării, Angela Ignatova nu a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii, iar simpla declarație că recunoaște vina în comiterea accidentului rutier, nu poate fi considerată drept recunoașterea sinceră a vinovăției.

În acest caz, prima instanță greșit a purces la examinarea cauzei penale în procedură simplificată, fiind obligată să respingă cererea privind examinarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Suplimentar argumentează că, prima instanță a admis aplicarea unei pedepse care nu ar corecta și reeduca inculpatul, ținând cont de cele întreprinse după săvârșirea infracțiunii, manifestate prin nerecunoașterea vinovăției în cadrul

urmăririi penale și încercarea de a se eschiva de la răspunderea penală prin declararea că partea vătămată este vinovată de comiterea accidentului rutier.

Prin acest comportament al inculpatului nu poate fi dedus faptul că a înțeles cele săvârșite și ar putea să se corecteze pe viitor.

Or, pedeapsa închisorii ar fi oportună în corectarea persoanei în urma săvârșirii infracțiunii și care ar putea pe viitor să ducă la înțelegerea gravității faptei săvârșite și ar face ca persoana să fie mai prudentă.

Totodată prin faptul că nu a fost aplicată pedeapsa complementară, privarea dreptului de a conduce mijloace de transport, instanța de judecată a admis ca persoana vinovată în săvârșirea infracțiunii în continuare să dețină permis de conducere și să conducă mijlocul de transport cu care a săvârșit infracțiunea.

Cu referire la acțiunea civilă, recurentul menționează că, prima instanță a luat o poziție de apărare a inculpatului indicând că apreciază inadmisibilitatea unei îmbogățiri fără justă cauză de pe seama inculpatului.

Avocatul indică că, prejudiciul moral dispus spre încasare de către prima instanță în sumă de 10000 lei, este neîntemeiat, deoarece, ținând cont de leziunile corporale și suferințele fizice și psihice cauzate în urma producerii accidentului rutier, prejudiciul moral urma a fi încasat în sumă de 70000 lei.

Mai mult, prima instanță a refuzat să se expună asupra cuantumului prejudiciului material, or la materialele cauzei penale au fost anexate toate bonurile de plată și confirmările ce țin de cauzarea prejudiciului material.

Totodată, în opinia avocatului prima instanță neîntemeiat a admis spre încasare doar suma de 3000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, deoarece în acest context, în cadrul urmăririi penale, partea vătămată a fost nevoită să apeleze la asistența unui avocat, pentru ca să nu-i fie încălcate drepturile procedurale și totodată de a demonstra vinovăția inculpatului care nu recunoștea vina și încerca prin diferite metode să se eschiveze de la răspunderea penală.

Astfel, în opinia recurentului suma de 6000 lei care a fost achitată de partea vătămată este o sumă reală suportată pentru asistența juridică, care poate fi încasată de la Angela Ignatova.

6. Asupra recursului declarat a prezentat referință inculpatul care s-a expus pentru respingerea acestuia ca inadmisibil, invocând că, recurentul în partea introductivă face trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, însă în motivarea recursului nu aduce argumente în dezvăluirea și susținerea temeiului invocat, deși în mod imperativ urma să o facă, sub riscul declarării inadmisibilității recursului.

Totodată, recurentul s-a limitat numai la criticile asupra modului de apreciere a probelor date de către instanță fără a specifica asupra căror circumstanțe invocate nu s-a expus instanța de apel și care este eroarea de drept admisă de instanța de apel, fapt ce denotă caracterul declarativ al recursului.

În același timp, argumentele recurentului sunt vădit nefondate, fiind bazate pe o apreciere eronată a circumstanțelor cauzei și a probelor examinate în cadrul cercetării judecătorești, or examinând la justa valoare probele administrate, instanțele au dat apreciere justă și amplă tuturor probelor.

Cauza penală a fost examinată în procedură simplificată, potrivit

prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul recunoscând integral vinovăția în cele imputate, precum și toate probele administrate la faza urmăririi penale, iar dreptul de a recunoaște vinovăția și probele acumulate, este un drept necondiționat al inculpatului și în acest sens, prima instanță legal a purces la examinarea cauzei în procedură simplificată.

Totodată, la stabilirea pedepsei, de către instanțele de fond corect au fost aplicate criteriile de individualizare a pedepsei, inculpatului fiindu-i stabilită o pedeapsă în limitele legale, cu diminuările prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală.

6.1. Asupra recursului a prezentat referință și procurorul, care s-a expus pentru inadmisibilitatea acestuia deoarece instanțele de fond, la capitolul individualizării pedepsei au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, unde s-a ținut cont de prevederile art. art. 61, 75 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală.

La fel, acuzarea consideră că, suma de 10000 lei încasată de la inculpat în beneficiul părții vătămate, cu titlu de prejudiciu moral este justificată, ținându-se cont de prevederile art. art. 1422, 1423 Cod civil.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, în raport cu materialele cauzei, luând în considerație și argumentele expuse în referințe, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să decidă asupra inadmisibilității recursului în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal evidențiază că recurentul în recursul declarat invocă drept temei de casare prevederile pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, precum și critică decizia instanței de apel la capitolul individualizării pedepsei, temei de casare care este prevăzut de pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Însă, verificând circumstanțele cauzei în raport cu norma de drept citată, Colegiul constată că aceste temeiuri nu-și găsesc confirmare în speța dedusă judecării.

În primul rând, cu referire la temeiul de casare prevăzut de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal ține să menționeze că, judecând apelurile, instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă și argumentată.

La fel, instanța de apel în urma verificării materialelor cauzei penale, just a conchis asupra legalității încheierii protocolare a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 19 aprilie 2016, prin care s-a dispus examinarea cauzei penale pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, deoarece cererea depusă de inculpat, a fost înaintată până la începerea cercetării judecătorești, are forma

olografă, fiind expresă și neechivocă și cuprinde atât recunoașterea vinovăției și a probelor, cât și solicitarea ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, așa cum prescrie norma art. 364¹ alin. (1) Cod de procedură penală.

Mai mult, în opinia instanței de recurs, instanța de apel just a respins ca nefondate alegațiile expuse de avocatul Ion Crețu în cererea de apel precum că inculpatul nu și-a recunoscut vinovăția la faza urmăririi penale, deoarece declarațiile date de un participant la proces urmează a fi apreciate în ansamblu, or Angela Ignatova fiind audiată în calitate de bănuit și-a recunoscut pe deplin vinovăția și a declarat ulterior că, ajungând la cerc a observat că în direcția sa se deplasa ceva, după care a simțit o lovitură în parbriz.

În al doilea rând, cu privire la temeiul de casare prevăzut de pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs indică că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest context, Colegiul penal reține că, instanța de apel corect a reținut soluția primei instanțe, ținând cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal, și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, săvârșită din imprudență, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care este caracterizat pozitiv în societate, anterior nu a fost condamnat, are la întreținere un copil minor și a acordat ajutor material părții vătămate, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de atitudinea acestuia față de cele săvârșite, totodată ținând cont și de scopul

pedepsei penale îndreptate spre restabilirea echităţii sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea acestuia cât şi a altor persoane.

La fel, Colegiul penal menţionează, că instanţele de fond, la stabilirea pedepsei, au ţinut cont şi de prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, care stipulează că în caz de aplicare a pedepsei cu amendă inculpatul beneficiază de reducerea cu o pătrime din maximumul şi din minimumul prevăzut de sancţiune, stabilindu-i-se noi limite cu care trebuie să opereze instanţa de judecată la stabilirea pedepsei.

Totodată se reţine că recurentul, critică decizia instanţei de apel şi sub aspectul laturii civile, invocând că, instanţa urma să soluţioneze acţiunea civilă în partea încasării prejudiciului material, deoarece la materialele cauzei au fost anexate probe care confirmă cheltuielile suportate de partea vătămată, precum şi să admită integral acţiunea civilă în partea încasării prejudiciului moral şi a cheltuielilor de asistenţă juridică.

Sub acest aspect, Colegiul penal ţine să menţioneze că, instanţa de apel examinând argumentele invocate în apel de avocatul părţii vătămate referitor la admiterea acţiunii civile în partea încasării prejudiciului material, corect a reţinut că, pentru stabilirea exactă a sumei despăgubirilor convenite apare necesitatea stringentă de a administra probe suplimentare, precum şi necesitatea antrenării în proces a unor persoane terţe în calitate de participanţi, deoarece Angela Ignatova, dispune de poliţă de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă la Compania de Asigurări „Donaris Vienna Insurance Group” SA, circumstanţă care nu corespunde procedurii simplificate de examinare a cauzei.

Or, potrivit art. 387 alin. (3) Cod de procedură penală, în cazuri excepţionale când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor convenite părţii civile, ar trebui amânată judecarea cauzei, instanţa poate să admită, în principiu, acţiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanţa civilă.

Cu privire la argumentul recurentului, referitor la faptul că instanţele de fond neîntemeiat au admis parţial acţiunea civilă în partea reparării prejudiciului moral, Colegiul penal reţine că, instanţa de apel just a reţinut soluţia primei instanţe care a dispus încasarea în contul părţii vătămate Dumitru Cramarciuc a prejudiciului moral în sumă de 10000 lei, luând în consideraţie vătămările provocate ultimei, faptul că inculpatul a recunoscut vinovăţia, dar şi nivelul de trai al părţii vătămate şi inculpatului.

Totodată, instanţa de recurs menţionează că, despăgubirile pentru prejudiciile morale se disting de cele pentru prejudiciile materiale prin faptul că acestea nu se probează, ci se stabilesc de instanţa de judecată prin evaluare.

În acest scop, pentru ca evaluarea să nu fie una subiectivă ori pentru a nu se ajunge la o îmbogăţire fără just temei, este necesar să fie luate în considerare suferinţele fizice şi morale susceptibile în mod rezonabil care au fost cauzate prin fapta săvârşită de inculpat, precum şi de toate consecinţele acesteia.

Anume în acest context, instanţele de fond au evaluat corect dauna morală în sumă de 10000 lei, fiind luate în considerare suferinţele fizice ale părţii vătămate, statutul acesteia în societate, gradul de vinovăţie al autorului

prejudiciului, consecințele survenite, precum și măsura în care această compensare poate aduce satisfacție părții vătămate.

La fel, instanța de recurs reține și soluția instanțelor de fond în partea încasării cheltuielilor de judecată suportate de partea vătămată, la examinarea cauzei penale în sumă de 3000 lei, luând în considerație și analizând aportul avocatului la soluționarea speței, timpul și munca depusă de avocat, justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză și complexitatea cauzei, fapt ce corespunde prevederilor art. 96 alin. (1), (1¹) Cod de procedură civilă.

În atare circumstanțe, raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărârii contestate și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ion Crețu în numele părții vătămate Dumitru Cramarciuc, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2016, în cauza penală în privința lui ***Ignatova Angela Xxxxx***, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 august 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev